

Arrest

nr. 102 016 van 29 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. STRICKAERT loco advocaat J. OPSOMMER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 april 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 oktober 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 oktober 2012.

1.3. Op 20 december 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 21 december 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hindu van origine te zijn. U bent 16 jaar geleden geboren in de stad Kabul waar u steeds in de wijk Taimani woonde. U bent analfabeet en op enkele uitzonderingen na verliet u nooit uw huis. Uw drie broers verlieten meer dan tien jaar geleden Afghanistan naar een onbekende bestemming en ook van uw zus werd na haar huwelijk niets meer vernomen. Tien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw vader vermoord ten gevolge van een grondconflict. U verliet Kabul in augustus 1389 (22 november – 21 december 2010) met uw moeder, maar u raakte in Peshawar van haar gescheiden. Terwijl uw moeder naar Londen werd gebracht, kwam u omstreeks 1 april 2011 in België aan. Gedurende zeven à acht maanden trachtte u zonder succes de oversteek te maken naar het Verenigd Koninkrijk. Op 10 oktober 2011 verklaarde u zich vluchteling ten overstaan van de Belgische asielinstanties. Op basis van een leeftijdsonderzoek op 12 oktober 2011 verklaarde de Dienst Voogdij u meerderjarig en kende ze u het geboortjaar 1991 toe.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u twee brieven van het Rode Kruis, twee brieven, van uw moeder, een foto van uw moeder en een aanvraagformulier van het Rode Kruis dienst 'tracing' neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerm minst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Allereerst moet er op gewezen worden dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw nationaliteit of verblijf in Afghanistan. Integendeel, u legt geen enkel document neer betreffende uw identiteit, verblijfplaatsen, asielmotieven of reisweg.

Daarnaast slaagt u er niet in essentiële aspecten van uw identiteit en uw levensomstandigheden in Afghanistan aannemelijk voor te stellen. U hangt een beeld op van u als een ongeletterde minderjarige die zo zelden zijn huis in Kabul verliet dat hij een volledig van de wereld afgesneden leven leidde. Naar deze drie elementen (uw gebrek aan scholing, uw jonge leeftijd en een tot uw huis beperkte levenssfeer) verwijst u om uw zeer gebrekkige kennis van het land en de stad waar u zegt te hebben gewoond, te verklaren. Verschillende vaststellingen doen evenwel besluiten dat er aan de voorstelling van uw leven in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht (CGVS p.2,3,4,5,7).

Zo kan de door u opgegeven leeftijd niet aanvaard worden. Terwijl u zich tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal zestien jaar oud verklaarde, wees een leeftijdsonderzoek een jaar eerder uit dat u destijds in werkelijkheid al meerderjarig was. Op basis van het medisch onderzoek kende de Dienst Voogdij u 1991 als geboortjaar toe. Dat u zich zo'n vijf jaar jonger voordoet dan u in werkelijkheid bent, lijkt erop gericht de Belgische asielinstanties in hun beoordeling van uw nood aan bescherming te misleiden (CGVS p.2,9).

Voorts dienen ook bij uw gebrek aan scholing vragen te worden gesteld. Hoewel u beweert dat u noch het lezen noch het schrijven machtig bent, zette u op 2 oktober 2011, 21 december 2011 en 13 februari 2012 op zichtbaar vloeiende wijze, identieke en in het Latijns schrift opgestelde handtekeningen neer (CGVS p.2,4). Dat een ongeletterde hiertoe in staat zou zijn, valt erg te betwijfelen. Ook weet u niet

te verduidelijken hoe het komt dat uw moeder en uw vader u niet leerden lezen en schrijven. Uw moeder kan immers lezen en schrijven in het Punjabi, terwijl uw vader Dari en Engels kan lezen en schrijven, zo zegt u. Op de vraag waarom uw ouders hun lees- en schrijfvaardigheden niet op u overbrachten, stelt u dat uw vader u wel een beetje spreken in het Engels en wiskunde bijbracht (CGVS p.4,8). Het is zeer bevreemdend dat u in Afghanistan zou hebben gewoond, een land met twee nationale talen (waarvan u er overigens slechts één een beetje kan spreken: u zegt dat u het Dari kan verstaan maar "praten is moeilijk" - CGVS p.3), en u ook in uw moedertaal Punjabi het lezen en schrijven niet machtig bent, terwijl de enige taal die u onderwezen werd het Engels was. Geconfronteerd met deze bevinding zegt u dat uw vader het Engels een belangrijke taal vond die u overal van pas zou komen (CGVS p.7,8). Dat u wel het Engels machtig bent maar geen van de Afghaanse talen kan spreken, is op zich reeds een belangrijke vaststelling. Deze uitspraak strookt bovendien niet met de bekommernis van uw vader dat u net zoals uw broers Afghanistan zou verlaten en naar Europa zou trekken. Aangezien uw vader u in Kabul wenste te houden, is het zeer eigenaardig dat hij u geen talen bijbracht die u in Kabul van nut zouden zijn. Indien uw vader voor u een toekomst zag in Afghanistan kan minstens verwacht worden dat hij u zo goed mogelijk op die toekomst in Afghanistan trachtte voor te bereiden (CGVS p.8). Bovenstaande opmerkingen maken duidelijk dat uw verklaringen over uw gebrek aan onderwijs, waaraan u uw povere kennis van Afghanistan wijt, niet kunnen overtuigen.

Dat uw leven in Afghanistan zich zo goed als tot de muren van huis beperkte wijt u aan uw eigen angst en omdat uw vader het u niet toestond. Uw eigen angst voor het leven in Kabul dat zich buiten uw huis afspeelde, zou gevoed zijn door twee incidenten. Toen u zo'n vier of vijf jaar oud was werd u in uw voet geraakt toen u buiten aan het spelen was, zo zegt u. De omstandigheden van het incident zijn u evenwel niet bekend. U weet niet wie er vuurde en of u geraakt werd door een kogel dan wel een raket. Dit is weinig aannemelijk. Een andere keer, toen u zes à zeven jaar oud was, werd u geslagen door moslims (CGVS p.5). Dat deze twee voorvallen u er minstens twaalf jaar later nog steeds toe aanzetten een zeer beperkt leven binnenskamers te leiden, is opmerkelijk. Uw vader, die voor u een toekomst in Kabul zag, trachtte niet u over uw angst heen te helpen, zo blijkt: hij verbood u integendeel het huis te verlaten. Hoe hij u, een negentienjarige, een toekomst in Kabul wou laten uitbouwen zonder het huis te verlaten, valt moeilijk te begrijpen (CGVS p.5,8). Als u gewezen wordt op de levensomstandigheden van andere Hindoes en Sikhs in Kabul die wel in staat zijn hun huizen te verlaten, wijst u op een verschil. Jullie woonden als enige Hindoe familie in jullie regio, terwijl er Hindoes en Sikhs zijn in Kabul die in een regio wonen waar ze in de meerderheid zijn. De vraag waarom jullie niet verhuisden naar de wijken van de Hindoes en de Sikhs in Kabul legt u naast zich neer met de opmerking dat dat de zaken van uw ouders² zijn. Als er aangedrongen wordt moet u bekennen dat u het niet weet en bovendien blijkt dat u er geen idee van heeft hoe ver de wijken met Hindoes en Sikhs van uw wijk gelegen zijn. Als de concentratie van Hindoes en Sikhs, zoals u beweert, inderdaad een wezenlijk verschil uitmaakte voor uw bewegingsvrijheid, dan mag u, een negentienjarige op het moment dat u Afghanistan verliet, wel degelijk een goed idee hebben waarom uw familie in een wijk bleef wonen die u tot een leven op enkele vierkante meters veroordeelde (CGVS p.8,9).

Tenslotte mag het ook verbazen dat u geen weet heeft van de verblijfplaats van uw zus. Het enige dat u kan aangeven is dat ze na haar huwelijk het ouderlijk huis verliet. Waar ze na haar huwelijk woonde of zelfs maar of ze binnen of buiten de landsgrenzen van Afghanistan woonde na haar huwelijk, kan u niet zeggen. Het is allerm minst geloofwaardig dat uw zus zomaar verdwenen zou zijn, zonder dat u enige indicatie zou hebben van haar verblijfplaatsen na haar huwelijk (CGVS p.3).

Dat u in het geheel geen geloofwaardige persoonlijke levensomstandigheden in Afghanistan kan beschrijven, doet sterk vermoeden dat uw leven zich niet in Afghanistan afspeelde.

Daarnaast blijkt u essentiële kennis van Afghanistan te missen om uw verblijf in dit land aannemelijk te maken. Hoewel u er in slaagt zich verstaanbaar te maken in het Dari en twee korte, eenvoudige vragen te beantwoorden, geeft u zelf aan dat uw kennis van het Dari zeer beperkt is. Door ontmoetingen van Afghanen in België beseft u dat u geen gesprek kan aangaan in het Dari, zo zegt u (CGVS p.3,7). Dat u geen van de Afghaanse talen op afdoende wijze kan spreken, roept ernstige vraagtekens op bij uw bewering in dit land gewoond te hebben. Ook uw kennis van de Afghaanse kalender schiet tekort. Als u gevraagd wordt de namen van de drie hete maanden te geven, vermeldt u de maanden 'aqrab' en 'sambula'. De naam van de derde maand moet u schuldig blijven (CGVS p.5). Daar de maand aqrab loopt van 23 oktober tot 21 november komt deze maand niet in aanmerking voor een hete maand. Even later zegt u over dezelfde maand aqrab dat u niet weet of ze het begin of einde van de winter vormt (CGVS p.6).

Van de etnische groep der Hazara's heeft u reeds gehoord, zo zegt u. U weet evenwel niets over deze bevolkingsgroep te vertellen. Gevraagd of u nog van andere Afghaanse bevolkingsgroepen zoals Hazara's hoorde, kan u slechts Hindoes, Sikhs, Moslims en Hazara's vernoemen (CGVS p.5,6). Dat u zodoende de twee grootste Afghaanse bevolkingsgroepen onvermeld laat (m.n. de Pashtouns en de Tajieken), is bijzonder merkwaardig. Dat u in Kabul over een televisietoestel beschikte en ernaar

keek, zoals u zegt, kan niet uit uw povere kennis van de Afghaanse etnische groepen afgeleid worden (CGVS p.3,4).

Verder verbaast u doordat u alleen Karzai als bekende Afghaan kan noemen. Dat u steeds in Afghanistan zou hebben gewoond kan na de vaststelling dat uw kennis van uw landgenoten reeds na de naam van de president volledig uitgeput is, niet volgehouden worden (CGVS p.5).

Het is ook verwonderlijk dat u geen idee heeft wat een moedjaheddinpartij is. De recente Afghaanse geschiedenis werd nochtans sterk bepaald door de moedjaheddinpartijen waaronder ook uw geloofsgenoten te lijden hadden. Dat u met dit begrip niet vertrouwd bent, schaadt andermaal het geloof in uw verblijf in Afghanistan (CGVS p.9).

Gevraagd naar namen van Afghaanse provincies legt u, aangezien het begrip provincie u niet bekend is, uw kennis van Afghaanse plaatsen op tafel. Naast de stad en wijk waar u zou gewoond hebben, kan u evenwel slechts vijf plaatsen noemen (CGVS p.9). Nadat in de naam "hoet" die u aanreikte geen plaatsnaam kon worden herkend, stemt u in met het door de tolk voorgestelde Khost (CGVS p.9).

Het beantwoorden van de open vraag of u nog bijkomende informatie kan verschaffen over het land waar u steeds zou gewoond hebben, blijkt een onmogelijke opgave voor u (CGVS p.7). Als u inderdaad steeds in familiekring en beschikkend over een televisietoestel in de Afghaanse hoofdstad zou hebben gewoond, zou u hier en daar informatie moeten gehoord hebben die u kan meedelen om uw bewering dat u in Afghanistan woonachtig was aannemelijk te maken.

De hierboven aangekaarte bevindingen aangaande uw kennis van Afghanistan en uw kennis van de Afghaanse talen en kalender is dermate essentieel dat er vastgesteld moet worden dat uw bewering in Afghanistan gewoond te hebben weinig geloofwaardig is.

Ook uw kennis van Kabul en de Hindoe en Sikh gemeenschap die daar gevestigd is, vertoont ernstige lacunes. Waar de winkel van uw vader in Kabul gelegen was, weet u bijvoorbeeld niet (CGVS p.5). Gevraagd naar wijken in Kabul weet u er, op de wijk waar u gewoond zou hebben na, nog slechts één te noemen (CGVS p.5).

U weet de namen van vier Afghaanse televisiezenders op te sommen. Het is echter merkwaardig dat u enerzijds wel de namen van vier zenders kent maar anderzijds geen enkel televisieprogramma dat op deze zenders werd uitgezonden. U beweert dat u enkel naar films keek (CGVS p.4). Het logo van de televisiezender Tolo, waarnaar u keek, kan u evenwel niet beschrijven of tekenen. Wel weet u te zeggen dat het logo blauw is. Zoals blijkt uit de informatie die toegevoegd is aan het administratieve dossier bevat het logo van Tolo zowat elke kleur, op blauw na (CGVS p.7).

Op de vraag of u zich natuurrampen herinnert in Kabul vermeldt u een aardbeving. Deze aardbeving zou gebeurd zijn toen u een kind was. Hoe oud u toen was, herinnert u zich niet meer (CGVS p.8). De aardbevingen in april en september 2010 in Kabul, toen u zo'n negentien jaar oud was, zijn u blijkbaar ontgaan.

Het biljet van 5000 Afghani dat tot 2002-2003 in gebruik was kent u de waarde van 500 Afghani toe en u meent dat het biljet de jaren voor uw vertrek in gebruik was in Afghanistan (CGVS p.6).

Uw kennis van de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul vertoont eveneens cruciale gebreken. Zo heeft u er geen idee van waar de twee Hindoe tempels in Kabul gelegen zijn (CGVS p.5). Ook zijn de leiders van de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul u onbekend. Of er een school voor Hindoes en Sikhs in Kabul gevestigd is, weet u evenmin (CGVS p.7). Waar de andere Hindoe en Sikh gemeenschappen in Afghanistan gelegen zijn, kan u al evenmin zeggen (CGVS p.7). Bovenstaande lacunes in de kennis van uw stad en de gemeenschap waartoe u zegt te hebben behoord, zijn dermate essentieel dat ze het geloof in uw verblijf in Kabul verder ondermijnen.

Tenslotte kan ook de informatie die u met betrekking tot uw reisweg weet te geven allerm minst overtuigen. Zo beweert u dat u nooit een paspoort in handen heeft gehad op uw reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals u beweert. Zelfs de nationaliteit waaronder u reisde, is u onbekend. Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de wijze waarop u reisde, ondergraaft het geloof in de reisdocumenten waarover u beschikt (CGVS p.4).

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Bovendien kan er aan uw asielmotieven, zoals u ze voorstelt, geen geloof worden gehecht. In Afghanistan vreest u gedood te worden door de moordenaars van uw vader. U weet echter niet wie uw vader doodde. U kan slechts zeggen dat het de mensen waren die het land van uw vader in Kabul confisqueerden. Waar het geconfisqueerde land van uw vader precies gelegen was of waarvoor het land gebruikt werd, kan u echter niet vertellen. Of uw vader, vlak voor uw vertrek, aan het begin of

het einde van de winter gedood werd, weet u evenmin (CGVS p.6). Dit alles roept wederom zeer ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerm minst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen uw identiteit of asielmotieven niet ondersteunen. De documenten van het Rode Kruis en de foto van uw moeder betreffen immers slechts uw aanvraag bij de Tracing-dienst van het Rode Kruis en het resultaat van hun zoekwerk. Daarnaast legt u ook twee brieven van uw moeder neer. Een van deze brief betreft een louter emotionele brief voor u bestemd, die geen relevante informatie bevat voor uw asielaanvraag. In de andere brief sluit uw moeder zich aan bij het profiel dat u op het Commissariaat-generaal van uzelf ophangt. Uw moeder kan evenwel allerminst als objectieve bron aanvaard worden waardoor er aan de brief geen bewijswaarde kan verleend worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

Op 18 april 2013, dag voor de terechtzitting van 19 april 2013, bezorgt de raadsman van verzoeker de Raad onder andere een kopie van een brief van de Home Office UK Border Agency getiteld 'Information sheet covering letter' waarin te lezen staat "Dear Mrs D. (...), You have been granted leave to remain in the United Kingdom as a refugee until 11 November 2017 (...)" en gedateerd is op 20 november 2012 en een kopie van een 'residence permit' op naam van S.D.D., waar onder andere op te lezen staat 'REFUGEE LEAVE TO REMAIN' en 'AFGHANISTAN'. Uit voorgaande documenten blijkt aldus dat de moeder van verzoeker in het Verenigd Koninkrijk erkend werd als vluchteling. De verwerende partij bevestigt ter terechtzitting dat uit de voornoemde documenten blijkt dat de moeder van verzoeker erkend werd als vluchteling in het Verenigd Koninkrijk.

Uit de verklaringen van verzoeker (gehoorverslag CGVS, p. 2 en 7, vragenlijst CGVS, vraag 34) blijkt dat hij samen met zijn moeder zijn land van herkomst is ontvlucht, tien dagen na het overlijden van zijn vader en dat hij zijn moeder het laatst gezien heeft in Pakistan. Op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker eveneens dat zijn moeder een asielaanvraag had ingediend in het Verenigd Koninkrijk, doch dat zij nog geen beslissing had ontvangen (gehoorverslag CGVS van 26 oktober 2012, p. 9).

De Raad is van oordeel dat bij het onderzoek naar verzoekers asielaanvraag rekening dient gehouden te worden met de asielaanvraag ingediend door zijn moeder in het Verenigd Koninkrijk.

Uit wat voorafgaat blijkt dat het dossier van verzoeker thans onvolledig lijkt en de Raad niet toelaat te beoordelen in welke mate verzoeker vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin riskeert dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou kunnen lopen. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend dertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER